

opusdei.org

Prelatens brev (November 2006)

Biskop Javier Echevarrías brev til Opus Deis medlemmer. Prelaten skriver blant annet om de helliges samfunn.

19.11.2006

Mine kjære: måtte Jesus bevare mine døtre og sønner!

November måned får sitt åndelige preg fra de dager som innleder måneden: Allehelgensdag og Alle sjelers dag. *Mysteriet om de helliges samfunn opplyser på en spesiell måte*

denne måneden og hele den siste delen av det liturgiske året, ved å rette meditasjonen mot menneskets jordiske skjebne i lys av Kristi påske.
(1)

Kirken vokser ikke bare i denne verden men fremfor alt i livet etter dette. Dagens store høytid gjør det nærværende for oss, når vi tenker på den store mengde sjeler som, etter å ha levd på jorden, nyter den evige salighet og ser Gud ansikt til ansikt i himmelen. I morgen, andre november, minnes vi de avdødes sjeler som ennå renses i skjærsilden og forbereder seg på den tid da Jesus vil si til dem: *Gå inn i gleden hos din Herre.* (2) Vi utgjør alle sammen Kristi mystiske legeme, hvis hode er det inkarnerte Ordet. Med ham og under ham synger vi en uavbrutt lovsang til Gud Faderen ved Den hellige ånds kraft. Betraktningen av dette troens mysterium bør lede oss til å takke Gud for hans godhet og for

de helliges vedvarende nærvær ved å prøve å dra større nytte av denne trøstefulle sannhet.

Vår Grunnlegger støttet seg på denne virkeligheten, og i tillegg til beskyttelsen fra de hellige i himmelen og fra **mine gode venner, sjelene i skjærsilden** (3), ba han alltid om bønn og oppofrelser fra dem han hadde kontakt med. Spesielt i de første årene etter at Verket var blitt grunnlagt – overfor den store oppgave som Herren hadde betrodd ham – tigget han full av tillit bønner og oppofringer fra fattige og syke i Madrid, overbevist om at **etter prestenes og de Gudviede jomfruers bønn, er det barnas og de sykes bønn som behager Gud mest.** (4)

Min penn skriver ned disse refleksjonene siden det denne måned er syttifem år siden den hellige Josemaría begynte å ta seg av fattige

og syke sammen med de første ungdommene som fulgte ham i hans prestedtjeneste. Allerede flere år tidligere, da han var kapellan i Patronato de Enfermos, viet han seg personlig til dette arbeidet, og ved dette la han grunnlaget for Verket. Men i oktober 1931, da han avsluttet sin tjeneste i denne veldedige organisasjonen for å vie seg til Patronato de Santa Isabel og dens kirke, savnet han den nære kontakten med de trengende og de syke som han hadde hatt tidligere. Han beskriver dette i et notat i sine Apuntes íntimos, når han snakker om skiftet av pastoralt arbeid: **I går ble jeg tvunget til å forlate Patronato for godt, og dermed de syke. Men min Jesus vil ikke at jeg skal forlate ham og minnet meg om at Han ligger naglet fast i en sykehusseng... (5)**

Hans vilje til å tjene alle mennesker hadde han med seg fra langt

tidligere. Like etter prestevielsen organiserte han trosundervisning og materiell hjelp til trengende familier i Zaragoza og gikk til flere av byens forsteder og inviterte universitetsstudentene til å slå følge med ham. Mange av dem ble senere medlemmer i Opus Dei, rørt av den unge prestens apostoliske iver.

Så snart han hadde begynt å arbeide i Patronato de Santa Isabel, søkte han en måte å fortsette dette apostolatet på, for **Herren ville at jeg skulle finne mitt prestehjerte** (6), som han skrev et annet sted. Han hadde hørt snakk om en veldedighetsorganisasjon som besto av prester og lekfolk, som viet seg til å ta seg av syke i Hospital General, nær Santa Isabelkirken. Han tok kontakt med denne organisasjonen, og åttende november 1931 ble hans medvirkning formelt godkjent. På søndagsettermiddagene gikk han til sykehuset for å gi pasientene

nødvendige tjenester. Der ble han kjent med noen av dem som senere oppdaget at deres vei som troende i Kirken var i Verket.

Jeg dveler ved disse detaljene siden alt det som berører den hellige Josemaría har betydning for Prelaturets medlemmer. Selv i de minste omstendigheter i hans liv gjenspeiles Verkets ånd trofast, noe hver enkelt bør innforlive seg med, bevare og formidle videre til kommende generasjoner med ærbødighet.

Er vi barmhjertige menn og kvinner? Hvordan ber vi for trengende mennesker i hele verden? Frembærer vi for Gud oppofrelser, konkret gavmildhet i henhold til hver enkelts virkelige muligheter, for å hjelpe disse brødre og søstre?

Jeg vil gjerne fortelle dere om den store gleden jeg følte da jeg fikk vite at en av den hellige Josemarías

planer allerede er i ferd med å virkeliggjøres: å gjøre alle oppgavene med forberedelsen av materien for Eukaristiens sakrament hjemme.

Takk og pris har denne drømmen allerede blitt virkelighet. I Chile har de – og jeg håper det snart vil skje andre steder også – takket være dyrking av den hveten og de vindruer som trengs – allerede vin og snart hostier til å feire det hellige messeofferet med. Jeg kan forestille meg hvor glad den hellige Josemaría er, fordi jeg husker hvor varmt han snakket om dette ønsket.

Jeg vender tilbake til temaet for dette brevet: betydningen av å leve de helliges fellesskap, ikke bare ved å be, men også ved å oppofre smerte og selvforsakelse. La oss være sjenerøse, mine døtre og sønner, slik at vi frembærer for Herren med et smil alt det som går oss imot, la oss be de syke om å gi Jesus deres

lidelser og sykdommer som en glad gave, i visshet om at de ikke bare samler fortjenester for det evige livet, men at de på en avgjørende måte bidrar til å bygge opp Guds rike på jorden og støtter apostolatet. De som lider av en eller annen form for sykdom er en stor skatt for oss. Dere må behandle hver enkelt av dem som Herren ville gjort det. Se Jesus Kristus selv i dem.

Tanken på denne virkeligheten kommer dessuten til å gi vårt håp næring når det ondes kraft gjør seg nærværende med større styrke i verden og kanskje åpner en dør til pessimismen. Ikke gi denne fristelsen noe spillerom, mine døtre og sønner! La oss aldri glemme at *den store virkeligheten i den universelle Kirkens fellesskap, i alle folkene, nettverket av eukaristisk kommunion, som overskrider alle begrensninger satt av kulturer, sivilisasjoner, folk og tider. Dette fellesskap, disse "fredsøyer"*

eksisterer i Kristi legeme. De finnes virkelig. Og de er krefter for fred i verden. Hvis vi ser på historien, så paven nylig, kan vi se at de store barmhjertighetens helgener har skapt "en oase" av Guds fred i verden; de har tent dens lys på nytt, og vært drivkrefter for forsoning og fred. Det har vært martyrer som har lidd med Kristus, som har gitt dette vitnesbyrd om fred, og om en kjærlighet som setter grenser for volden. (7)

På reisen til Libanon for kort tid siden konstaterte jeg enda en gang styrken i dette fellesskap av bønner og oppofringer i Kristus. De har fortalt for meg at de under den siste krigen kunne merke at mange mennesker ba for dem. Enda en gang ble det oppfylt det som vår Far skrev i "Veien": **Lev forent i de helliges samfunn med en spesiell styrke dere imellom. Da kommer hver enkelt både i sin indre kamp og i**

sitt yrkesarbeid til å føle gleden og kraften ved å ikke stå alene. (8)

Denne måneden vil vi også minnes bekjentgjørelsen av opprettelsen av Opus Dei som personalprelatur som vår kjære Johannes Paul II foretok. Jeg var vitne til hvordan den hellige Josemaría ba for denne bønneintensjonen og til hvordan vår kjære don Álvaro overtok også i dette: minnet står veldig klart for meg om hans besøk til den mirakuløse medaljongen her i Roma for å takke for dette skritt. Nå er det vår tur til å gi våre liv, for denne etterlengtede anerkjennelsen; vær vennlige og foren dere med min bønneintensjon. Be også for de numerarier som skal diakonvies 25. november.

Med all kjærlighet velsignes dere av
deres Far

+ Javier

Roma, 1. november 2006

(1) Benedikt XVI, *Preken*, 11/11 2005.

(2) Mt 25, 21.

(3) Den hellige Josemaría, *Veien*, nr. 571.

(4) Den hellige Josemaría, *Veien*, nr. 98.

(5) Den hellige Josemaría, *Apuntes íntimos*, nr. 360 (29/10 1931).

(6) *Ibid.*, nr. 731.

(7) Benedikt XVI, *Preken*, 23/7 2006.

(8) Den hellige Josemaria, *Veien*, nr. 545.

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://opusdei.org/nb-no/article/
prelatens-brev-november-2006/](https://opusdei.org/nb-no/article/prelatens-brev-november-2006/)
(13.03.2026)